

РЕШЕНИЕ

№ 7931

гр. София, 18.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18
състав**, в публично заседание на 22.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **3655** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба на „О.- Ф. Т. Л.“ Г., чрез адвокат Г. Г. с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 2 срещу Решение № Р.-3000-593/18.03.2022 г./32-90500 от 18.03.2022 г., издадено от Директора на Териториална Дирекция Митница П., при Агенция „Митници“.

В жалбата се претендира оспореното решение да бъде отменено, като издадено в нарушение на материалния закон. Твърди се, че оспорващият е представил пред компетентните митнически органи всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платена цена по доставката. Поддържа, че същата се явява договорената стойност на стоките по смисъла на чл. 70 от Регламент 952/2013 г. на Европейския парламент и Съвета за приемана на Митнически кодекс на Съюза (М.). В подкрепа на този извод се сочат представени документи – фактури, товарителници, счетоводни документи и т.н., които неоснователно не били взети предвид от митническата администрация. Те потвърждавали по безспорен начин декларираната при вноса договорна стойност на стоките съгласно чл. 70, ал. 3 от М.. Наведени са доводи, че разпоредбата на чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализация на стоките, нито разделя документите на такива, свързани с доказването на по- висока или с доказването на по- ниска продажна цена от покупната им стойност. Посочва се, че митническата администрация не е отчела спецификите на търговските отношения между „О.-Ф. Т. Л.“ Г. и крайния им клиент – международната търговска верига LIDL. Оспорващият твърди, че продава на посочената верига пресни плодове и зеленчуци ежемесечно, т.е. не се касае за

изолирани сделки, а печалбата се формира в един относително дълъг (едномесечен) период, обхващащ множество доставки. На последно място се поддържа, че в случая е приложим методът по чл. 74, пар. 2, ал. 4 от М. за определянето на митническата стойност, поради което митните сборове няма да са по- различни от декларираните.

Жалбоподателят, редовно призован, в о.с.з., не се явява, представлява се от адв. Г., който поддържа жалбата и моли съда да отмени атакувания акт, по съображения изложени в нея и при спазване тълкуването на решение по дело С-770/21 на Съда на Европейския съюз (СЕС). Сочи, че според цитираното решение продажбата на внесените стоки на загуба не е достатъчно основание, за да бъде отхвърлена митническата стойност. Претендира разноски по делото.

Ответникът- Директорът на Териториална Дирекция Митница П., при Агенция „Митници“, чрез юрисконсулт Д. оспорва жалбата и моли, същата да бъде отхвърлена. Счита, че съобразно решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на СЕС, в тежест на вносителя е да докаже по безспорен начин, че декларираната към момента на вноса цена на стоката е именно реално платената и определена по чл. 70 от Митнически кодекс на Съюза (М.). Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, I отделение, 18-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че „О.-Ф. Т. Л.“ Г., през 2021 г. е извършвало внос на пресни плодове и зеленчуци в значителни количества, предимно от Турция.

На 09.05.2021г. в МБ С. е регистрирана митническата декларация с MRN 21BG003010026962R2, с вносител „О.- Ф. Т. Л.“ Г., с която са поставени под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление пресни зеленчуци с произход Република Турция, в това число и пресни тиквички (стока № 4), с нето тегло 2400 кг. За стока № 4 пресни тиквички с код по КН [ЕГН], с нето тегло 2400 кг. е декларирана митническа стойност в размер на 3221,53 лв., преизчислена в €/100 кг. на 68,63 €/100 кг. Определената от ЕК за дата 09.05.2021 г. С. за пресни тиквички с произход ERGA O., в това число и с произход Република Турция, е 51,1 €/100 кг. Съгласно разпоредбите на Регламента, при вносна цена по висока от 8 % от С., се изисква от вносителя да представи обезпечение. Обезпечението за стока № 4 е внесено от дружеството в пълен размер.

На 01.06.2021 г. „О.-Ф. Т. Л.“ Г., чрез пълномощника си в България е представило доказателства за това, на каква цена са били продадени процесните стоки – цялото количество от 2400 кг. от стока № 4- пресни тиквички, е продадено на цена от 92 €/100 кг.

На 08.07.2021 г. дружеството, в изпълнение на указанията на митническите органи, предоставило редица документи в съответствие с разпоредбите на чл. 75, пар. 5 от Регламент 2017/891 на Комисията: Фактури за продажба на стоките на първо търговско ниво, Международна товарителница, Стокова разписка за получаване на стоките, Потвърждение за получени доставки, Справки калкулации, Доказателства за извършено плащане на доставната фактура. Допълнително са представени дневници за покупки/продажби за месец май 2021 г., справки - декларации, VIES декларации за

същият период.

До „О.- Ф. Т. Л.“ Г. е изпратено писмо рег. № 32-397425/08.12.2021 г. на началник на МБ С., с което жалбоподателя се уведомява за предстоящо изготвяне на проект на решение за определяне на нова митническа стойност и възникване на митническо задължение съгласно чл. 105 от Регламент (ЕС) 953/2013. В законоустановения срок не е постъпило становище от дружеството. Въз основа на така развитото се административно производство е издадено оспореното Решение № Р.-3000-593/18.03.2022 г./32-90500 от 18.03.2022 г. В него митническите органи са приели, че по отношение на стока № 4 (пресни тиквички) е налице по- висока себестойност преди продажбата, поради което продажната цена е по- ниска от цената на придобиване. В решението е посочено, че не са представени удовлетворителни доказателства за наличието на предпоставки за освобождаване на обезпечението. По тази причина, на основание чл. 75, пар. 5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, е отказано възстановяването на внесеното обезпечение в размер на 542,43 лв. и са определени допълнителни публични задължения в общ размер на: мито от 542,43 лв. заедно със съответните лихви от датата на пускането на стоките в свободно обръщение.

Решението е връчено на представител на жалбоподателя на 25.03.2022 г., а жалбата срещу него е подадена чрез административния орган до съда на 08.04.2022 г.

Като писмени доказателства по делото са приети: декларация от „О.- Ф. Т. Л.“ Г. за липса на свързаност с жалбоподателя и фирма Л.; фактура DES202100000565 от 04.05.2021 Г. , издадена от “DESPAK TARIM URUNLERI PAKETLEME GIDA VE TURIZM S.” Турция; Сертификат за движение на стоки между Турция и Европейски съюз; Сертификат за съответствие с пазарните стандарти на Европейския съюз; Фактура № [ЕГН] от 08.05.2021 г., издадена от „Интерпред Еврологистик“ ЕООД за извършени услуги по представителство пред БАБХ, Фактура № [ЕГН] от 11.05.2021 година издадена „О.- Ф. Т. Л.“ Г. на Л. Румъния за продадена стока „Пресни тиквички“ (позиция 2), 2400 кг, произход Турция, единична цена 0,92 евро, обща сума 1,104 евро, или 92 евро за 100 килограма; фактура № MES2021000001090 от 04.05.2021 г. за транспортни услуги от А. Денизли до Румъния- 3700 евро; проформа фактура №[ЕИК] от 09.05.20121 г. на „Р. Логистик“ за митнически формалности- 225.10 евро.; копие на е- писмо до продавача от 21.05.2021 г., с което същият е информиран за извършени плащания по 5 броя търговски фактури за общата сума от 49536.07 евро. В описа на платените фактури се намира и процесната фактура DES202100000565 от 04.05.2021 г.; копие на преводно нареждане за международен паричен превод- извършено плащане от „О.- Ф. Т. Л.“ Г. на „Despak Tarim“ Турция за сумата 49536,07 евро; справка за калкулиране на продажна цена; потвърждение за доставяне на стоките- пресни тиквички , издадено от LIDL, дневници за покупки и продажби за месец май 2021 г.; месечна справка- декларация по ЗДДС и VIES декларация за месец май 2021 г.; уведомление за приемане на постъпили данни от горните справки.

По делото е прието заключение по съдебно- икономическа експертиза с поставени въпроси:

1. Каква е цената която е договорена и заплатена от за закупуване на процесните

стоки от Турция? Съответства ли тази цена на стойностите, обявени от дружеството в депозираната по случая молба за възстановяване на депозит?; Налице ли са условията по чл. 70 от Регламент (ЕС) 952/2013 за приемане на Митнически кодекс на Съюза за определяне на митническата стойност на база договорената стойност на стоките?

2. Каква е цената, по която са продадени внасяните стоки към фирма LIDL и какъв е размера на вносното мито, изчислен на база на тази стойност?

Съдът кредитира представеното заключение като добросъвестно, компетентно и неоспорено от страните.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси, следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че според чл. 75, пар. 5, ал. 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, вносителят следва да представи всички документи, необходими за извършване на митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата. Тълкуването на разпоредбата, според изложените в оспореното решение мотиви, налага извода, че вносителят следва да докаже, че партидата е освободена съгласно условията, посочени в първа алинея. В конкретния случай за „О.-Ф. Т. Л.“ Г. съществува задължение да представи доказателства, че процесната стока е продадена на цена, по-висока от тази, на която те са придобити, за да възникне правото за възстановяване на сумата, внесена като обезпечение.

По силата на чл. 70, пар. 1 и 2 от М., базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, т.е. действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

Съдът намира, че следва да обсъди приетото без възражения заключение на допуснатата съдебно-икономическа експертиза. Същото е изготвено, като вещото лице се е запознало със съдържащите се в административната преписка документи, които са описани подробно. В разяснения по представеното заключение вещото лице сочи, че договорената цена с турския доставчик не надвишава с 50 % стандартната вносна стойност, определена от ЕК.

Настоящият съдебен състав намира, че заключението следва да се кредитира като мотивирано, логично и съответстващо на установените факти.

От доказателствата по делото, в това число декларация с MRN 21BG003010026962R2/09.05.2021 г., се установява, че в процесния случай са внесени тиквички с държава на произхода Република Турция. Този зеленчук е в обхвата на приложение VII на Делегиран регламент (ЕС) 2017/891. Установеният с чл. 181, § 1 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета принцип е, че за целите на прилагането на митническата ставка по Общата митническа тарифа по отношение на продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците и преработените плодове и зеленчуци и по отношение на гроздовия сок и гроздовата мъст, входната цена на дадена партида е равна на нейната митническа стойност, изчислена в съответствие с Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета (40) (Митническият кодекс) и Регламент (ЕО) № 2454/93 на Комисията (41). В чл. 181, § 2 от Регламента е предвидено, че за да се гарантира ефикасността на системата, на Комисията се предоставя правомощие да приема делегирани актове с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция. Според чл. 75, § 1 от Делегирания регламент продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците за целите на чл. 181, § 1 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 са тези от приложение № VII към Делегирания регламент.

При действието на чл. 75, § 2, ал. 1 от Делегирания регламент, ако митническата стойност на продуктите от част А към приложение № VII се определя според договорната стойност, посочена в чл. 70 от М. и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8% от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията. В тази хипотеза размерът на вносното мито, което би се дължало за продуктите се определя по фиксираната стойност при внос.

В тежест на вносителя е да докаже в едномесечен срок от продажбата на продуктите и в четиримесечния срок от датата на приемане на декларацията за поставяне на стоките под режим допускане за свободно обращение, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в чл. 70 от М., или да определи митническата стойност, посочена в чл. 74, § 2, б. "в" от М.. Доказването на условията на освобождаване на партидата включва не само фактурата, а и всички документи, необходими за извършване на митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от партидата. Условие за освобождаване на гаранцията е представяне на удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване. Иначе обезпечението се задържа чрез плащане на вносни мита съобразно чл. 75, § 5, ал. 3 от Делегирания регламент.

В случая приложение намира именно чл. 75, § 2, ал. 1 от Делегирания регламент, тъй като декларираната митническа стойност на продукта тиквички е по-висока с повече от 8% от определената от ЕК фиксирана стойност към момента на вноса. Последващата реализация на стоката под себестойността ѝ определя като непълно доказването на освобождаването на партидата според условия потвърждаващи

правилно определяне на митническата стойност по метода на чл. 70 М.. В решение на Съда по дело C-770/21 във връзка с преюдициално запитване е дадено тълкуване на посочената разпоредба като съгласно т. 79 от решението под "условия" по смисъла на член 75, параграф 5, четвърта алинея от Делегиран регламент 2017/891 следва да се разбират всички обстоятелства, настъпили след пускането на стоките в свободно обращение в Съюза, които могат да потвърдят или да опровергаят достоверността на декларираната договорна стойност.

По разясненията в т. 82 от решението на Съда по дело C-770/21 продажбата на загуба може да се възприеме като сериозна индикация за изкуственото завишаване на декларираната договорна стойност от вносителя, за да се избегне плащане на вносно мито или да се намали размера му. Това е приложимо в случая, доколкото внасяните продукти се облагат с адвалорно мито със ставка 12.8 % и променливо мито в евро, чийто размер нараства с намаляването на митническата стойност на продуктите.

Същевременно обаче, за да може да бъде оспорена обявената договорна стойност, СЕС въвежда второ, кумулативно свързано с продажбата на загуба условие, а именно покупната цена на внасяните стоки да надвишава с 50% стандартната вносна стойност /С./, определена от Европейската комисия. Това условие в случая не е налице - стоката е закупена при цена от 57.60 евро/100 кг., която стойност не надвишава с 50% определената за деня С. (51.10 евро/100 кг.). Последното би било Факт, ако покупната цена беше по - висока от 76,65 евро/100 кг.

В решението по дело C-770/21 СЕС приема, че липсата на печалба при последващата реализация на стоките след вноса им, което е основният довод на атакувания административен акт, не е и не може да бъде единствения критерий за отхвърляне на декларираната договорна стойност (т. 82 от решение по дело C- 770/21). Абсолютно същото е и разбирането на СЕС, изложено в по-ранно негово решение по дело C-160/18 (т. 44 и т. 45). По - специално, съдът приема, че независимо, че би могла да породии съмнения....", „сама по себе си констатацията, че вносител е препродал стоките в Съюза на загуба, не може да позволи на митническите органи автоматично да заключат, че декларираната договорна стойност не отговаря на действителността“. СЕС посочва едно допълнително условие, а именно договорната стойност на внасяните стоки да е значително по- висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия“ (с повече от 50%). Едва при наличието на това условие и то в съчетание с факта, че внесената партида стоки е продадена на загуба, съмненията на митническите органи биха били основателни и представляват повод за оспорване на митническата стойност. По отношение на понятието „значително по- висока“, СЕС реферира към предходно свое решение по д. C-291/15, т. 38 и 39, като приема, че „значително по- висока стойност“ означава „разлика в цените с повече от 50 % ... между декларираната договорна стойност на партида внесени стоки и определената от Комисията стандартна стойност при внос“ (т. 90 от решение по д. C-770/21).

В случая, безспорно това допълнително условие не е налице- фактурната цена на стоките, която е 57,60 евро/100 кг., не надвишава С. (51,10 евро/100

кг.), увеличена с 50%, която сума е 76,65 евро/100 кг. Това се потвърждава и от заключението на вещото лице. Нещо повече, в случая дори и митническата стойност на стоките, изчислена на база договорната цена с включени транспортни и други разходи до входен граничен пункт в ЕС (68,63 евро/100 кг.), също не надвишава посочения праг от 76,65 евро/100 кг. Респективно, това означава, че митническите органи са използвали единствено и само довода за липса на печалба, което според СЕС не е достатъчно основание за оспорване на цената. В този смисъл е и решение на ВАС, по адм. д. № 1948/22. постановено след даденото тълкуване на СЕС, при което съдът е констатирал липсата на горния критерий, водещ до незаконосъобразност на решението на митницата.

Предвид изложеното, съдът намира, че оспореният административен акт е незаконосъобразен, поради което следва да бъде отменен.

При този изход на спора и предвид своевременно направено искане от процесуалния представител на ищеца по делото, в полза на "О. - Ф. Т. Л." Г. - Германия следва да се присъдят сторените в настоящото производство разноски в размер на 750 лева, от които 300 лв., платено възнаграждение за адвокатска защита, 400 лв. депозит за вещо лице и 50 лв. държавна такса.

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен Съд С. - град, I отделение, 18- ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „О.- Ф. Т. Л.“ Г. Решение № Р.-3000-593/18.03.2022 г./32-90500 от 18.03.2022 г., издадено от Директора на Териториална Дирекция Митница П., при Агенция „Митници.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „О.- Ф. Т. Л.“ Г. направените по делото разноски в размер на 750 (седемстотин и петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14- дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: